

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 21ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Tribunale ordinario di Torino (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Antonino Accardo κ.λπ κατά Comune di Torino

(Υπόθεση C-227/09) ⁽¹⁾

(Κοινωνική πολιτική — Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Μέλη της δημοτικής αστυνομίας — Οδηγία 93/104/ΕΚ — Οδηγία 93/104/ΕΚ όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2000/34/ΕΚ — Οδηγία 2003/88/ΕΚ — Άρθρα 5, 17 και 18 — Μέγιστη εβδομαδιαία διάρκεια εργασίας — Συλλογικές συμβάσεις ή συμφωνίες μεταξύ κοινωνικών εταίρων σε εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο — Παρεκκλίσεις σχετικά με τη χρονική μετάθεση της εβδομαδιαίας αναπαύσεως και την αντισταθμιστική ανάπαυση — Άμεσο αποτέλεσμα — Σύμφωνη ερμηνεία)

(2010/C 346/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale ordinario di Torino

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Antonino Accardo, Viola Acella, Antonio Acuto, Domenico Ambrisi, Paolo Battaglini, Riccardo Bevilacqua, Fabrizio Bolla, Daniela Bottazzi, Roberto Brossa, Luigi Calabro', Roberto Cammardella, Michelangelo Capaldi, Giorgio Castellaro, Davide Cauda, Tatiana Chiampo, Alessia Ciaravino, Alessandro Cicero, Paolo Curtabbi, Paolo Dabbene, Mauro D'Angelo, Giancarlo Destefanis, Mario Di Brita, Bianca Di Capua, Michele Di Chio, Marina Ferrero, Gino Forlani, Giovanni Galvagno, Sonia Genisio, Laura Dora Genovese, Sonia Gili, Maria Gualtieri, Gaetano La Spina, Maurizio Loggia, Giovanni Lucchetta, Sandra Magoga, Manuela Manfredi, Fabrizio Maschio, Sonia Mignone, Daniela Minissale, Domenico Mondello, Veronica Mossa, Plinio Paduano, Barbaro Pallavidino, Monica Palumbo, Michele Paschetto, Frederica Peinetti, Nadia Pizzimenti, Gianluca Ponzo, Enrico Pozzato, Gaetano Puccio, Danilo Ranzani, Pergiani Risso, Luisa Rossi, Paola Sabia, Renzo Sangiano, Davide Scagno, Paola Settia, Raffaella Sottoriva, Rossana Trancuccio, Fulvia Varotto, Giampiero Zucca, Fabrizio Lacognata, Guido Mandia, Luigi Rigon, Daniele Sgavetti

κατά

Comune di Torino

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Tribunale ordinario di Torino — Ερμηνεία των άρθρων 5, 17 και 18 της οδηγίας 93/104/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1993, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ L 307, σ. 18) — Παρεκκλίσεις που αφορούν τη χρονική μετάθεση της εβδομαδιαίας αναπαύσεως και τις περιόδους αντισταθμιστικής αναπαύσεως — Δυνατότητα εφαρμογής στα μέλη της δημοτικής αστυνομίας

Διατακτικό

1) Το άρθρο 17, παράγραφος 3, της οδηγίας 93/104/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1993, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, ως αρχικώς είχε και όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2000/34/ΕΚ του

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 2000, έχει αυτοτελές περιεχόμενο σε σχέση με την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, ώστε το γεγονός ότι ένα επάγγελμα δεν απαριθμείται στην εν λόγω παράγραφο 2 δεν εμποδίζει το επάγγελμα αυτό να εμπίπτει στην παρέκκλιση των δύο κειμένων του άρθρου 17, παράγραφος 3, της οδηγίας 93/104.

2) Υπό συνθήκες όπως αυτές της κύριας δίκης, δεν μπορεί να γίνει επίκληση κατά ιδιωτών, όπως των εναγόντων της κύριας δίκης, των διατάξεων περί παρεκκλίσεων του άρθρου 17 της οδηγίας 93/104 και της οδηγίας 93/104, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2000/34, καθώς και, ενδεχομένως, με τα άρθρα 17 ή/και 18 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας. Εξάλλου, οι διατάξεις αυτές δεν μπορούν να ερμηνευθούν υπό τον έννοια ότι επιτρέπουν ή απαγορεύουν την εφαρμογή συλλογικών συμβάσεων όπως αυτών της κύριας δίκης, εφόσον η εφαρμογή των συλλογικών αυτών συμβάσεων εξαρτάται από το εσωτερικό δίκαιο.

⁽¹⁾ ΕΕ C 205 της 29.8.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Gerechtshof te Amsterdam (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Albron Catering BV κατά FNV Bondgenoten, John Roest

(Υπόθεση C-242/09) ⁽¹⁾

(Κοινωνική πολιτική — Μεταβιβάσεις επιχειρήσεων — Οδηγία 2001/23/ΕΚ — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων — Όμιλος εταιριών στο πλαίσιο του οποίου οι μισθωτοί απασχολούνται από «εργοδότη» εταιρία και είναι μονίμως τοποθετημένοι σε εταιρία ασκούσα «παραγωγική» δραστηριότητα — Μεταβίβαση εταιρίας ασκούσας παραγωγική δραστηριότητα)

(2010/C 346/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof te Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Albron Catering BV

κατά

FNV Bondgenoten, John Roest

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Gerechtshof te Amsterdam — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων (ΕΕ L 82, σ. 16) — Εταιρία η οποία συγκεντρώνει όλο το προσωπικό ενός ομίλου επιχειρήσεων και το θέτει στη διάθεση των εταιριών παραγωγής του ομίλου αυτού, αναλόγως των αναγκών τους — Μεταβίβαση της δραστηριότητας μιας εταιρίας παραγωγής εκτός του ομίλου — Χαρακτηρισμός

Διατακτικό

Σε περίπτωση μεταβίβασης, κατά την έννοια της οδηγίας 2001/23/EK του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβίβασης επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων, επιχειρήσεως ανήκουσας σε όμιλο σε επιχείρηση μη ανήκουσα στον όμιλο αυτό, μπορεί να χαρακτηριστεί ως «εκχωρητής», κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', της εν λόγω οδηγίας, και η επιχείρηση του ομίλου στην οποία ήταν μονίμως τοποθετημένοι οι εργαζόμενοι, χωρίς πάντως να συνδέονται μ' αυτήν με σύμβαση εργασίας, μολονότι εντός του ομίλου αυτού υφίσταται επιχείρηση με την οποία συνδέονταν οι οικείοι εργαζόμενοι δυνάμει τέτοιας συμβάσεως εργασίας.

(¹) ΕΕ C 220 της 12.9.2009, σ. 21.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 14ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Verwaltungsgericht Halle (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Günter Fuß κατά Stadt Halle

(Υπόθεση C-243/09) (¹)

(Κοινωνική πολιτική — Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων — Οδηγία 2003/88/EK — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Πυροσβέστες απασχολούμενοι στον δημόσιο τομέα — Υπηρεσία άμεσης επέμβασης — Άρθρα 6, στοιχείο β', και 22, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β' — Ανώτατη διάρκεια εβδομαδιαίας εργασίας — Άρνηση εκτέλεσης εργασίας υπερβαίνουσας τη διάρκεια αυτή — Μετάθεση σε άλλη υπηρεσία χωρίς τη συναίνεση του εργαζόμενου — Άμεσο αποτέλεσμα — Συνέπειες για τα εθνικά δικαστήρια)

(2010/C 346/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Halle

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Günter Fuß

κατά

Stadt Halle

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Verwaltungsgericht Halle — Ερμηνεία του άρθρου 22, παράγραφος 1, στοιχείο β' της οδηγίας 2003/88/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ L 299, σ. 9) — Εθνική κανονιστική ρύθμιση, η οποία κατ' αντίθεση προς την οδηγία προβλέπει χρόνο εργασίας υπερβαίνοντα, ανά επτάημερο, τις 48 ώρες, κατά μέσο όρο, όσον αφορά τους εργαζόμενους στην υπηρεσία άμεσης επέμβασης της πυροσβεστικής — Αυτεπάγγελτη τοποθέτηση υπαλλήλου ο οποίος αρνήθηκε να συμμορφωθεί προς αυτόν τον χρόνο εργασίας σε διοικητική θέση με τον ίδιο βαθμό — Έννοια της «ζημίας»

Διατακτικό

Το άρθρο 6, στοιχείο β', της οδηγίας 2003/88/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003,

σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, έχει την έννοια ότι απαγορεύει εθνική ρύθμιση, όπως αυτή της κύριας δίκης, η οποία παρέχει τη δυνατότητα σε εργοδότη του δημοσίου τομέα να μεταθέσει χωρίς τη συναίνεσή του σε άλλη υπηρεσία εργαζόμενο απασχολούμενο ως πυροσβέστη σε μονάδα άμεσης επέμβασης, λόγω του ότι ζήτησε να τηρηθεί στην εν λόγω μονάδα το ανώτατο όριο μέσης εβδομαδιαίας διάρκειας εργασίας που προβλέπεται με τη διάταξη αυτή. Το γεγονός ότι ο εργαζόμενος αυτός δεν υφίσταται, λόγω της μετάθεσης, καμία συγκεκριμένη ζημία πέραν αυτής που απορρέει από την παράβαση του εν λόγω άρθρου 6, στοιχείο β', δεν ασκεί συναφώς επιρροή.

(¹) ΕΕ C 233 της 26.9.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Cour constitutionnelle (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Εκτέλεση εντάλματος συλλήψεως που εκδόθηκε κατά του I. B

(Υπόθεση C-306/09) (¹)

(Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως και διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών — Άρθρο 4 — Λόγοι προαιρετικής μη εκτελέσεως — Άρθρο 4, παράγραφος 6 — Ένταλμα συλλήψεως με σκοπό την εκτέλεση ποινής — Άρθρο 5 — Εγγυήσεις που πρέπει να παράσχει το κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος — Άρθρο 5, παράγραφος 1 — Ερήμην καταδίκη — Άρθρο 5, παράγραφος 3 — Ένταλμα συλλήψεως με σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης — Παράδοση υπό τον όρο ότι ο εκζητούμενος θα προωθηθεί εκ νέου στο κράτος εκτελέσεως — Σωρευτική εφαρμογή των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 5 — Συμβατότητα)

(2010/C 346/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour constitutionnelle

Διάδικος στην υπόθεση της κύριας δίκης

I. B.

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Cour constitutionnelle (Βέλγιο) — Ερμηνεία των άρθρων 4, σημείο 6, και 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 190, σ. 1), καθώς και του άρθρου 6, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΕ — Λόγοι προαιρετικής μη εκτελέσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως και εγγυήσεις που πρέπει να παράσχει το κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος — Δυνατότητα του κράτους μέλους εκτελέσεως να εξαρτήσει την παράδοση προσώπου που κατοικεί στο έδαφός του